28/11/2023

Οι Ορθόδοξοι Επίσκοποι της Γαλλίας προειδοποιούν για τον κίνδυνο νομιμοποίησης της «υποβοηθούμενης αυτοκτονίας»

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Οι Ορθόδοξοι Επίσκοποι της Γαλλίας προειδοποιούν για τον κίνδυνο που ενέχει οποιαδήποτε νομοθετική αλλαγή που νομιμοποιεί την «υποβοηθούμενη αυτοκτονία» (suicide assisté). Στις αρχές του Δεκεμβρίου ο Πρόεδρος της Γαλλίας Εμανουέλ Μακρόν αναμένεται να συγκαλέσει Υπουργικό Συμβούλιο για να συζητηθεί το μελλοντικό νομοσχέδιο για την «υποβοηθούμενη αυτοκτονία».

Της Σβετλάνα Λεβίτσκι

«Η άρση της θεμελιώδους διάκρισης μεταξύ του «**laisser-mourir**» (ελεύθερη μετάφραση: αφήνω κάποιον να πεθάνει) και του «**faire-mourir**» (ελεύθερη

μετάφραση: πρόκληση θανάτου) θα θέσει υπό αμφισβήτηση τον πυρήνα των αξιών (les convictions essentielles) των πιστών. Εκτός από τους πιστούς, υπάρχουν και φωνές που θεωρούν ότι μία τέτοια εξέλιξη θα ήταν μία πολιτισμική ρήξη», αναφέρουν στην ανακοίνωσή τους οι Ορθόδοξοι Επίσκοποι της Γαλλίας, μετά το πέρας των εργασιών της Σύναξης των Επισκόπων της Γαλλίας που πραγματοποιήθηκε στις 23 Νοεμβρίου στην έδρα της Συνέλευσης των Ορθοδόξων Επισκόπων Γαλλίας (AEOF) στο Παρίσι.

Όπως υπογραμμίζουν μία τέτοια αλλαγή θα διαταράξει τις **ιατρο- ηθικές ισορροπίες των υπαρχόντων νόμων**. Εκφράζουν ακόμη τη βαθιά τους ανησυχία για τη διάσταση που έχει λάβει και τα επιχειρήματα που αναπτύσσονται στο εσωτερικό της χώρας για το ζήτημα της «υποβοηθούμενης αυτοκτονίας», και τονίζουν ότι νομικά και κοινωνικά η χώρα αποσπάται όλο και περισσότερο από όλες τις θεμελιώδεις αξίες.

Σημειώνεται ότι η ευθανασία και η υποβοηθούμενη αυτοκτονία δεν επιτρέπονται από τη γαλλική νομοθεσία. Ωστόσο, από το 2005, ασθενείς που βρίσκονται στο τελικό στάδιο της ζωής τους αλλά και άτομα με αναπηρία, επιτρέπεται να αρνηθούν να δεχθούν θεραπεία.

Ακόμη, με τον **νόμο Claeys-Leonetti του 2016**, επιτρέπεται η «βαθιά και συνεχή καταστολή έως ότου επέλθει ο θάνατος» για ασθενείς που είναι στο τελικό στάδιο της ζωής τους, των οποίων η ταλαιπωρία που υφίστανται είναι πολύ μεγάλη και για τους οποίους η πρόγνωση της ζωής τους είναι βραχυπρόθεσμη.

Το ζήτημα της επανεξέτασης της ευθανασίας στη Γαλλία, προέκυψε με τη

δημοσίευση γνωμάτευσης της Εθνικής Συμβουλευτικής Επιτροπής Δεοντολογίας (CCNE), που εκδόθηκε στις 13 Σεπτεμβρίου 2022. Σύμφωνα με την Επιτροπή, «είναι δυνατή η νομιμοποίηση της ενεργητικής ευθανασίας υπό ‘αυστηρές’ συνθήκες».

Έως και σήμερα το θέμα αυτό διχάζει την κοινωνία της Γαλλίας.

Υποβοηθούμενη αυτοκτονία και ευθανασία

Σύμφωνα με το bbc.com, η ευθανασία είναι η πράξη του σκόπιμου τερματισμού μιας ζωής για την ανακούφιση από τον πόνο. Αυτή η πράξη γίνεται με πρωτοβουλία τρίτου προσώπου και ο ασθενής δεν έχει δυνατότητα να αντιδράσει (πχ βρίσκεται σε κώμα), ενώ πραγματοποιείται μέσω ενέσιμου διαλύματος ή χαπιού, για να τερματιστεί αμέσως η ζωή ενός ατόμου.

Από την άλλη στην υποβοηθούμενη αυτοκτονία, ασθενής ζητάει από ένα γιατρό να τερματιστεί η ζωή του, και έτσι δημιουργούνται οι κατάλληλες συνθήκες για να φύγει από τη ζωή. Αυτός ο ιατρικός τρόπος επιτρέπεται σε Βέλγιο, Ολλανδία, Λουξεμβούργο και Ισπανία, ενώ υπάρχουν έντονες συζητήσεις σε άλλες χώρες της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της Πορτογαλίας.

Η θέση του Χριστιανισμού σε οποιαδήποτε μορφή ευθανασίας

Σύμφωνα με το βιβλίο «**Χριστιανική Ηθική 2 – Άνθρωπος και Θεός. Άνθρωπος και Συνάνθρωπος. Υπαρξιακές και Βιοηθικές Θέσεις και Προοπτικές**

», του ομότιμου καθηγητή Χριστιανικής Ηθικής **Γεωργίου Ι. Μαντζαρίδη**, «η ευθανασία είναι απαράδεκτη α) ως σκόπιμη παρέμβαση για την απαλλαγή του ανθρώπου από ανίατη ασθένεια ή ανυπόφορους σωματικούς ή ψυχικούς πόνους, και β) ως διακοπή προσφοράς των μέσων επιβίωσης για τον ίδιο σκοπό. Η πρώτη μορφή ευθανασίας, που χαρακτηρίζεται και ως ενεργητική ευθανασία αποτελεί μορφή αυτοκτονίας ή υποβοηθούμενη αυτοκτονία, όταν γίνεται με τη θέληση του ασθενούς, ή φόνου, όταν γίνεται χωρίς τη θέλησή του. Η δεύτερη μορφή, που χαρακτηρίζεται και ως παθητική ευθανασία, δεν μπορεί να μη διαφοροποιείται από την πρώτη. Τέλος υπάρχει και η έμμεση ευθανασία, που επέρχεται ως μη επιδιωκόμενη παρενέργεια από τη χρήση φαρμάκων για την καταπολέμηση του αφόρητου πόνου».

«Η Ορθόδοξη Εκκλησία θεωρεί ως απιστία προς την πρόνοια του Θεού κάθε θάνατο που προκαλείται από τη δειλία του ανθρώπου να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες της ζωής. Αντίστοιχα αποδοκιμάζει ‘ως αντιδεοντολογική και προσβλητική του ιατρικού λειτουργήματος’ και κάθε ιατρική πράξη που δεν συντελεί στην παράταση της ζωής αλλά επισπεύδει τον θάνατο. Κατά τη διδασκαλία όμως της Εκκλησίας η ζωή και ο θάνατος του Χριστιανού δεν αφορούν μόνο τον εαυτό του, αλλά συνδέονται άμεσα με τους συνανθρώπους του και προπαντός με τον ίδιο τον Θεό. Έτσι η ζωή και ο θάνατος δεν τοποθετούνται κάτω από το ίδιο πρίσμα των ατομικών δικαιωμάτων αλλά στο πλαίσιο της κοινωνίας με τον Θεό και τον πλησίον», σύμφωνα με το βιβλίο του καθηγητή.

Ενημερώθηκε ο Πρόεδρος της Γαλλίας για την κατάσταση στην Μέση Ανατολή

Ως προς την κατάσταση στη Μέση Ανατολή, οι Ορθόδοξοι Επίσκοποι της Γαλλίας

αναφέρθηκαν στη δραματική κατάσταση που επικρατεί και στην απήχηση που έχει στη Γαλλία. Σύμφωνα με τον **Μητροπολίτη Γαλλίας κ. Δημήτριο** το θέμα συζητήθηκε με τον Πρόεδρο της Γαλλίας Εμανουέλ Μακρόν, τους αρμόδιους για τη θρησκεία στα Ηλύσια Πεδία, τους τρις συμπροέδρους του Συμβουλίου Χριστιανικών Εκκλησιών στη Γαλλία. Αυτό που εκφράστηκε από αυτές τις συναντήσεις είναι η **ανησυχητική αύξηση των αντισημιτικών ενεργειών στη Γαλλία** και **η ανάπτυξη αντιμουσουλμανικού λόγου στη χώρα**. Ακόμη υπογραμμίστηκε η σημασία του να γίνονται συναντήσεις με πνεύμα **αδελφοσύνης**, **ειρήνης**, **διαλόγου** για την καταπολέμηση καταστάσεων που απειλούν τη δημοκρατική, κοινωνική ειρήνη στη χώρα.

Επίσης, οι Ορθόδοξοι Επίσκοποι **καταδικάζουν κάθε μορφή βίας**, και απευθύνουν έκκληση στους διεθνείς οργανισμούς να βάλλουν τέλος στον πόλεμο και να συμβάλλουν στην επικράτηση μιας διαρκούς ειρήνης στη Μέση Ανατολή.

Διαβάστε ολόκληρη την ανακοίνωση στα **γαλλικά ΕΔΩ**